

съ своѣхъ-тѣ Божественнѣхъ силѣхъ исцѣлявалъ приносимы-тѣ до Него болны. До Него притичали несчастны отъ всичкы-тѣ страны: изъ Галилеѣхъ, изъ Іудеѣхъ и изъ самыя Іерусалимѣхъ. Едни доходяли само да приимать отъ Него исцѣленіе; другы за да слушать утѣшительны-тѣ Му поученія, а другы, просто отъ едно любопытство. Въ това число дошли мнозина книжници (законоучители) и фарисеи не съ цѣль да ся научать нѣчто отъ Него, но за да забѣлѣжватъ всѣхъ единъ Неговъ постыпкъ. Тѣмъ ся надѣяли да найдѣтъ въ Него нѣчто, по тѣхно-то мнѣніе, прѣдосѣдительно, да подслушать нѣкоѣхъ какъ-жъ-годѣ лишнѣхъ думъ, та да Го оклеветятъ прѣдъ народа, и чрѣзъ това да истребятъ, или поне да умалятъ почтеніе-то, което Му отдавали. Но Іисусъ Христосъ, безъ да гледа на нихъ, продължавалъ да поучава и да исцѣлява.

Въ това время заносили на носила одного разслабленна до Спасителя. Человѣцы-тѣ, които носили болныя, понеже не можали никакъ да ся промѣкнѣтъ въ кѣщи прѣзъ народа, измыслили срѣдство какъ да ся приблизятъ до Божественнаго Чудотворецъ. Кѣщи-тѣ во Іудеѣхъ ся зидали не тѣхъ, както наши-тѣ: на нихъ покровы-тѣ были совершенно плоскы, и по нѣкъдѣ тѣхъ легкы, чтомо могли лесно да ся растуриятъ; зачтото въ тамошнія топлѣ и недѣждливъ климатъ не е потребно друга защита отъ лошо время; между това, отъ другѣхъ странѣхъ тѣхъ покровы имѣ служили за проходкѣхъ и прохладѣхъ въ хубаво время; тѣ были обградены съ перила и имали отвѣнъ стлѣбы, по които ся возлазѣло на нихъ. И така, болныя вознесли по тѣхъ стлѣбѣхъ, растурили покрыва, който въ сѣщо-то время служилъ и за таванъ, и спустили го наедно съ постелѣхъ-тѣхъ при позѣхъ-тѣхъ Спасителевы.

Іисусъ Христосъ не само не ся прогнѣвалъ за единъ такъ-жъ смѣлость, но още видѣлъ въ неѣхъ доказателство на твердѣхъ-тѣхъ имѣ вѣрѣхъ. Напротивъ книжници-тѣхъ и фарисеи-тѣхъ чув-